

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 18

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 07/10/2005

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị đồng tu, hôm nay là lần thứ 18 chúng ta giải đáp câu hỏi. Ở đây có hai phần, một phần là nhiều vị đồng tu trong nước hỏi, tổng cộng có 10 câu hỏi.

Hỏi: Câu đầu tiên, người hỏi nói mỗi ngày con tụng kinh cúng dường chúng sanh đã gần một năm, con cũng biết mỗi ngày có rất nhiều chúng sanh tới nghe kinh, đây là rất chuyện tốt. Nhưng liệu con có thể trong năm năm, mười năm, hay trong những năm còn sống, mỗi ngày không ngừng cúng dường chúng sanh hay không thì con không nắm chắc. Nếu như vạn bất đắc dĩ, trong nhà không có người tụng kinh thì nên làm thế nào? Liệu chúng sanh có tức giận không tới không?

Đáp: Phật Bồ-tát và các vị thánh hiền xưa dạy chúng ta đều giống nhau, thành ắt linh! Mỗi ngày tụng kinh ghi hình giảng kinh hoặc là đĩa VCD, cúng dường chúng sanh mà chúng ta không thấy được bằng mắt trần, giống như quỷ thần, đích thực là chuyện tốt, đây cũng là thực sự có. Còn chuyện quỷ thần có tới nghe hay không? Vậy thì phải xem bạn có thành ý hay không, nếu như không có thành ý, hằng ngày tụng cũng không có quỷ thần tới. Nếu như có thành ý, giống như mời khách vậy, chúng ta thành khẩn lễ thỉnh họ, họ rất hoan hỷ tới. Nếu thái độ của chúng ta rất ngạo mạn, rất tùy tiện, chỉ có hình thức này, không có thành ý thì họ sẽ không đến, gọi là “người cùng tâm này, tâm cùng lý này”, quỷ thần cũng giống vậy. Còn như nếu bạn đi du lịch, hoặc bạn ra khỏi nhà, trong nhà không có người giúp đỡ bạn, thay bạn tụng thì lúc này quỷ thần cũng sẽ thông cảm cho bạn. Chúng ta ở bất cứ nơi nào tự mình tụng kinh hồi hướng, có thể, ví dụ nói chúng ta đang đi du lịch, thậm chí là trên máy bay, trên đường đi, trong khách sạn, chúng ta đều có thể niệm Phật, đều có thể tụng kinh, dùng điều này hồi hướng cho họ, công đức là giống nhau. Nói tóm lại, chúng ta giúp đỡ họ học Phật, giúp đỡ họ nghe kinh, cầu sanh Tịnh độ, tâm nguyện này niệm niệm không ngừng, điều này rất tốt, tôi tin rằng những quỷ thần này đều sẽ rất cảm ơn bạn.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, người niệm Phật lúc lâm chung sẽ nhìn thấy A-di-đà Phật tới tiếp dẫn. Liên quan đến ánh sáng mà A-di-đà Phật phát ra, có nhiều cách nói khác nhau, rốt cuộc là màu sắc gì? Cường độ và các tình huống khác như thế nào? Là nhu hòa hay là mạnh hơn ánh sáng mặt trăng, mặt trời?

Đáp: Đây là chuyện có thật, người niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, lúc duyên chín muồi, lúc lâm chung Phật tới tiếp dẫn. Phật tới tiếp dẫn thì trước tiên nhất định nhìn thấy ánh sáng của Phật, mỗi người nhìn thấy ánh sáng của Phật không giống nhau, tại sao vậy? Công phu tu hành của mỗi người không giống nhau; tín, nguyện, hạnh của mỗi người đối với Tịnh tông cũng không giống nhau. Hôm kia tôi có kể một câu chuyện với mọi người, là pháp sư Thánh Nhất ở núi Đại Dữ, bạn xem mấy năm trước họ tới động Triều Âm ở núi Phổ Đà để lạy Quán Âm Bồ-tát. Ba vị pháp sư lạy nửa tiếng đồng hồ, thực sự đều nhìn thấy Quán Âm Bồ-tát, đều nhìn thấy rồi, ba người nhìn thấy không giống nhau, nhìn thấy cùng lúc, hình dáng mỗi người nhìn thấy không giống nhau. Pháp sư Thánh Nhất nhìn thấy Quán Âm Bồ-tát toàn thân màu vàng kim, đội mũ tỳ-lô; một vị pháp sư khác nhìn thấy giống như bình thường chúng ta nhìn thấy Bạch Y Quán Âm; vị còn lại nhìn thấy là tỳ-kheo, là tướng của người xuất gia. Bạn xem ba người đồng thời nhìn thấy, không giống nhau, bạn liền hiểu được đạo lý này.

Người vãng sanh chúng ta, mỗi người vào lúc lâm chung, nhìn thấy tượng A-di-đà Phật cũng không giống nhau, ứng hóa thân này là tướng chuyển theo tâm, “thuận theo tâm của chúng sanh mà ứng hiện theo khả năng nhận biết”. Sau khi sanh tới thế giới Tây Phương Cực Lạc, nhìn thấy là giống nhau; trước khi vãng sanh, không giống với những gì nhìn thấy lúc tới tiếp dẫn, trong tướng tượng của chúng ta nên là như vậy. Bình thường chúng ta nhìn tượng Phật thờ cúng, tượng Phật mà bản thân chúng ta tự mình thờ cúng ở nhà, cho nên thờ cúng tượng Phật nên thờ cúng một bức, bạn hằng ngày nhìn tượng, lúc lâm chung ngài ấy tới, không hề sai chút nào, bạn sẽ sanh tâm hoan hỷ. Cho nên, nói thường xuyên đổi tượng Phật thì bạn sẽ rất tạp rất loạn, lúc lâm chung rốt cuộc là vị nào mới là thật? Vị nào là giả? Đi không được, bạn không thể vãng sanh được, bỏ lỡ mất cơ hội, phải hiểu đạo lý này.

Cho nên đời này của tôi thờ tượng A-di-đà Phật chỉ thờ một bức như vậy, đây là lúc đầu tôi học Phật, một vị cư sĩ lớn tuổi tặng cho tôi. Bức tượng này tôi thờ cúng ở thư viện Hoa Tạng Đài Bắc của chúng tôi, sau này nghĩ tới bức tượng này bằng sứ, đã hai, ba trăm năm, là đồ cổ, đồ sứ rất dễ vỡ, cho nên tôi nghĩ đến chụp ảnh. Hiện

tại bức ảnh nền xanh tượng trắng mà các bạn nhìn thấy chính là bức tượng này, chúng tôi đại khái in tổng cộng mấy trăm ngàn bức, như vậy thì không sợ nữa. Cho dù tôi đi đến nơi nào, tôi đều mang theo một bức, trên người mang theo một bức, lớn có, nhỏ có, luôn mang bên mình, chính là bức tượng này. Bạn nhìn thấy bức tượng này ấn tượng sẽ rất sâu, lúc lâm chung A-di-đà Phật nhất định hóa thân thành bức tượng này tới tiếp dẫn, như vậy thì chắc chắn không sai được.

Còn như phóng ánh sáng, ánh sáng của Phật Bồ-tát đều là nhu hòa, sáng rõ, nhu hòa không chói mắt; giống như chúng ta nhìn thấy ánh sáng mặt trời, ánh sáng mặt trời rất mạnh, chói mắt. Ánh sáng của Phật và ánh sáng của ma, ma có ánh sáng, ma cũng có ánh sáng màu vàng kim, khác ở chỗ là ánh sáng do ma phóng ra chói mắt, ánh sáng mạnh chói mắt; ánh sáng của Phật dù có sáng hơn nữa cũng không chói mắt, nhu hòa, cho nên điểm này không giống nhau. Đây là cảm ứng của người niệm Phật, không thể nghĩ bàn, đều có tướng lành rất tốt.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, có một quyển sách Phật nói tội lỗi của thuốc lá và rượu rất lớn, cho rằng tội lỗi của việc hút một điếu thuốc còn hơn gấp chín lần tội giết mười người. Tên quyển sách này là Yên Tử Sát Sanh Quá, tác giả là Ban Mã Lạc Hạ Gia Thố, người phiên dịch là Sách Đạt Cát Kham Bồ, cách nói này đúng không?

Đáp: Trước khi Thế Tôn diệt độ, biết được sau này trong Phật pháp sẽ xuất hiện rất nhiều cách nói, rốt cuộc cái nào là thật, cái nào là giả, chúng ta không cách nào phân biệt được. Đức Phật tại thế thì có thể thỉnh giáo ngài, ngài không còn tại thế thì không thỉnh giáo ai được. Phật rất từ bi, hiểu được tình huống mật pháp hiện tiền này, cho nên ngài dạy chúng ta gọi là “tứ y pháp”, điều này vô cùng vô cùng quan trọng. Điều đầu tiên trong tứ y pháp là “y pháp bất y nhân”. Pháp là gì? Pháp là kinh điển của Phật, cách nói này trong kinh điển chưa từng nghe nói qua. Đương nhiên kinh điển của Phật chúng ta cũng chưa xem hết toàn bộ, đây là chuyện quan trọng, quá quan trọng. Nếu có chuyện quan trọng như vậy, tổ sư đại đức đáng lẽ sẽ thường giảng tới. Cho nên trước giờ chưa từng nghe ai nói qua, đại khái trong kinh điển không có. Nếu các bạn đủ kiên nhẫn thì đi tra Đại tạng kinh xem thử có cách nói này không, tôi tin rằng không có cách nói này.

Tội hút một điếu thuốc còn nặng hơn giết mười người, điều này về tình lý mà nói chúng ta rất khó tiếp nhận. Nhưng thuốc lá, bạn xem trong giới luật không có, trong giới luật có giới rượu, không có giới thuốc, cho nên chúng ta nhìn thấy rất nhiều người xuất gia hút thuốc lá. Sao anh lại hút thuốc lá? Tôi không phạm giới,

trong giới không có, họ còn chối bỏ. Nhưng Phật có *tam tụ tịnh giới*, mặc dù Phật không nói, trong giới luật không nói, nhưng hút thuốc không phải là chuyện tốt, không có lợi đối với sức khỏe của bản thân, thứ này phải nên cai bỏ. Mặc dù Phật không nói, chúng ta cũng không nên hút thuốc.

Còn về rượu, khai duyên của rượu rất nhiều, lúc tôi mới học Phật hai mươi mấy tuổi. Lúc mới học Phật cũng thường tới đạo tràng làm nghĩa công, đạo tràng có lúc bận bịu, chúng tôi tới giúp đỡ. Lão hòa thượng rất từ bi đối với chúng tôi, rất hoan hỉ với những người trẻ tuổi chúng tôi, thường mời chúng tôi cùng nhau ăn cơm, ăn cơm cùng hòa thượng. Ăn cơm cùng hòa thượng, tôi thường nhìn thấy bên cạnh hòa thượng có một ly rượu, chúng tôi chúng không dám hỏi, nhưng mà trong lòng luôn có nghi hoặc. Sau đó tới Đài Trung thân cận thầy Lý, tôi thỉnh giáo chuyện này với thầy Lý, thầy nói điều này có khai duyên. Giới, anh nhất định phải hiểu được *khai, già, trì, phạm*, khai duyên của rượu nhiều nhất. Rượu bản thân nó không có lỗi lầm, uống rượu không có lỗi lầm, cho nên rượu gọi là già giới. Già là thế nào? Phòng ngừa, rượu say loạn tính, sợ điều này. Thầy Lý năm đó giảng Lễ Ký cho chúng tôi, người chú giải Lễ Ký là Trịnh Khang Thành - Trịnh Huyền, người thời Hán. Tỉ lệ lượng của Trịnh Huyền rất cao, có lần lúc ông rời khỏi thầy mình, thầy giáo dẫn theo học trò tiễn ông mười dặm đến đình nghỉ chân, mỗi người kính ông ba ly rượu, ông ấy uống ba trăm ly không say, uống ba trăm ly rồi mà lễ tiết nhỏ xíu cũng không đánh mất. Cho nên thầy Lý nói, nếu mỗi người chúng ta đều có tỉ lệ lượng giống Trịnh Khang Thành, thì giới điều này của Thích-ca Mâu-ni Phật không còn nữa, giới này không cần đặt ra nữa.

Bạn nghĩ thử xem, cách nói này nếu bạn nói là khuyến thiện, có thể, nhưng nói tới tội nặng như vậy, không ai tin tưởng, cho nên cách nói này có vấn đề. Nhưng mà tốt nhất tránh xa thuốc lá, rượu; ở Trung Quốc, người Trung Quốc ưa chuộng nấu nướng, lúc chúng ta nấu ăn có rất nhiều món ăn dùng rượu làm gia vị, chuyện này có thể. Nói tóm lại, tức là cách ăn này của bạn sẽ không say, vậy thì không sao. Sợ là bạn uống say, sau khi say rượu phạm giết trộm dâm dối, giết trộm dâm dối là tánh tội, bản thân sẽ có tội. Đa phần uống rượu xong loạn tính, đó là phòng ngừa, cho nên rượu là sự phòng ngừa, bản thân nó không có tội, nhất định phải biết điều này. Ngoài ra lúc bị bệnh, đông y, trong đông y có rất nhiều loại dùng rượu làm thuốc dẫn, như vậy có thể. Cho nên khai duyên của rượu rất nhiều.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư nói, hiểu như thế nào câu “rời kinh một chữ, tức là ma nói”, hoặc là hội tập kinh Phật, hai điều này có mâu thuẫn không?

Đáp: Câu này không có mâu thuẫn với hội tập kinh. “Rời kinh một chữ”, bạn phải hiểu trong tứ y pháp, bạn xem câu đầu tiên trong tứ y pháp là “y pháp bất y nhân”, pháp này là kinh. Nhưng câu thứ hai là “y nghĩa bất y ngữ”, câu này là linh hoạt, bạn phải dựa theo ý nghĩa Phật giảng, không nên dựa vào lời nói của Phật. Câu này sau khi nói xong, có thể phiên dịch kinh không? Có thể phiên dịch, tại sao vậy? Ý nghĩa đúng là được, nói nhiều hơn một câu, nói ít đi một câu cũng không sao, bạn nói bằng một câu khác cũng không sao, chỉ cần ý nghĩa chính xác, ý nghĩa không trái ngược, bạn xem “y nghĩa bất y ngữ”. Kinh Phật phiên dịch tới Trung Quốc, dịch từ tiếng Phạn sang tiếng Trung Quốc, mỗi người phiên dịch sẽ dịch không giống nhau, không thể nào hai người phiên dịch đều dịch giống nhau không sai một chữ, làm gì có đạo lý này? Hiện tại, chúng ta thấy được trong Đại tạng kinh, mọi người rất quen thuộc kinh Kim Cang, kinh Kim Cang có sáu bản dịch. Bạn xem sáu bản dịch này trong Đại tạng kinh không giống nhau, bản gốc đều giống nhau, bản gốc tiếng Phạn đều giống nhau, tình huống này rất nhiều.

Kinh Vô Lượng Thọ phiên dịch nhiều nhất, trong mục lục phiên dịch kinh của Trung Quốc tổng cộng có mười hai bản, đây là [bộ kinh] được phiên dịch nhiều nhất, mười hai loại. Hiện tại trong Tạng kinh còn lưu giữ lại có năm bản, bảy bản còn lại đã thất truyền, nhưng mục lục phiên dịch kinh vẫn còn, thời đại nào, người nào dịch, nhưng không tìm thấy kinh. Những thứ thất truyền rất nhiều, hơn nữa rất dễ dàng, bởi vì trước đây không có kỹ thuật in ấn, kinh Phật trước đây đều là bản chép tay, số lượng bản chép tay không nhiều, gặp phải chiến loạn, một khi xã hội biến động, có khả năng sẽ đánh mất hết, cho nên chúng ta phải biết tình hình này. Người xưa vì lưu trữ kinh điển cũng thực sự là tổn hao tâm huyết, chúng tôi xem thạch kinh ở Phòng Sơn, chúng tôi cảm khái rất sâu, đó đều là đại đức xưa sợ kinh điển thất truyền, [nên đã] khắc kinh vào trong đá, rồi chôn đá xuống dưới đất. Một bộ Đại tạng kinh mấy vạn tảng đá, tôi từng tới tham quan, tới xem qua, công trình đó thực sự không hề kém Vạn Lý Trường Thành. Chúng tôi đi tham quan triển lãm văn vật này, trong đó có ghi chép, bộ kinh này đại khái tổng cộng khắc hơn 800 năm. Từng đời từng đời truyền lại, bạn nói xem bao nhiêu nhân lực, vật lực, tài lực đầu tư vào đây.

Sau thời kháng chiến chống Nhật bị người phát hiện, chùa Phòng Sơn bị người Nhật ném bom. Sau khi nổ tung, mọi người tới dọn dẹp, phát hiện có một tấm bia

khắc chữ, trên đó ghi chép rằng trong lòng đất có cất giữ một bộ thạch kinh, Đại tạng kinh khắc vào đá. Làm theo chỉ thị này, đào đất lên, không ngờ đào ra được. Cho nên hiện tại có bản in rập, bản in rập tổng cộng rập sáu bộ, có sáu bản rập hoàn chỉnh. Bộ thạch kinh này vẫn để ở chỗ cũ, vẫn niêm phong nó lại, sợ bị phong hóa, phong hóa thì tương lai không nhìn thấy chữ nữa, cho nên đây cũng là cách xử lý rất hay, cho thấy kinh điển lưu truyền không hề dễ dàng. Hiện tại chúng ta biết được, nếu như có một trận động đất lớn, nếu như trận động đất Đường Sơn lại phát sanh ở Phòng Sơn thì bộ kinh này không còn nữa, sẽ bị hủy hoại hết, đây vẫn không phải là cách hay. Hiện nay cách tốt nhất là số lượng in nhiều, để đạo tràng trên toàn thế giới đều có thể cúng dường, tai nạn cũng không thể lan khắp đến mỗi đạo tràng, thường sẽ có nơi tồn tại! Đây là cách tốt nhất. Cho nên, những năm này chúng tôi đề xướng in Đại tạng kinh, dụng ý là ở chỗ này.

Hai năm gần đây, chúng tôi khởi xướng phải in 4.000 bộ Đại tạng kinh, in bộ Long tạng. Hiện tại bộ này chúng tôi có mục lục, mục lục đó tra rất thuận tiện, nếu chúng ta muốn tìm kinh thì rất dễ dàng tìm được. Trước đây trong giới học thuật, đa phần sử dụng Đại Chánh tạng của Nhật Bản, bởi vì Đại Chánh tạng của Nhật Bản thuận tiện, tức là nó có mục lục rất hay, bạn muốn tra kinh thì rất dễ tìm ra, Đại tạng kinh thông thường của chúng ta không làm chuyện này. Chúng tôi cảm thấy rất đáng tiếc, bỏ ra thời gian một hai năm, làm ra mục lục này. Mặc dù mục lục của Đại Chánh tạng hay, nhưng trong đó chữ sai rất nhiều, nó là bản in sắp chữ chì đúc, ngắt câu, phân đoạn cũng có rất nhiều chỗ sai. Long tạng của chúng ta không có vấn đề này, cho nên tương lai sử dụng Long tạng chắc chắn nhiều hơn Đại Chánh tạng. Lần này chúng tôi phát tâm in 4.000 bộ, tặng cho toàn thế giới, chúng tôi tặng đạo tràng tôn giáo, tặng thư viện của trường học, tặng thư viện quốc gia, để toàn thế giới đều có. Như vậy chắc chắn sẽ không mất đi, như vậy mới an toàn, có thể vĩnh viễn truyền lại pháp bảo này.

Cho nên, chúng ta tuân theo tứ y pháp của Thế Tôn. Câu thứ ba trong tứ y pháp là “y liễu nghĩa, bất y bất liễu nghĩa”, câu này chỉ dạy chúng ta tu hành. Thế nào gọi là liễu nghĩa? Liễu nghĩa cũng không phải là nhất định, không phải pháp cố định. Liễu nghĩa là nói tôi học pháp môn này thì tôi thực sự có được lợi ích, đối với tôi mà nói nó là liễu nghĩa, đối với bạn mà nói chưa chắc là liễu nghĩa, nhất định bản thân chúng ta phải tu hành thực sự có hiệu quả theo kinh luận này. Giống như bác sĩ chữa bệnh cho người khác, họ kê đơn thuốc cho bạn, bạn uống thuốc theo đơn, uống

thuốc của họ thì bệnh khỏi, đây gọi là liễu nghĩa. Bạn không thể dùng đơn thuốc của tôi, không dùng cho chứng bệnh của bạn, không dùng cho chứng bệnh của bạn thì đối với bạn không phải là liễu nghĩa; liễu nghĩa của bạn, đối với tôi chưa chắc là liễu nghĩa, phải hiểu đạo lý này. Không phải nói bạn học pháp môn này rất khá, tôi cũng học theo giống bạn, chưa chắc có thể thành tựu. Tại sao vậy? Căn tánh không giống nhau. Ví như hiện nay trong cửa Phật, trước mắt thịnh hành nhất là pháp môn niệm Phật, pháp môn tham thiền, pháp môn trì chú, đây là Mật tông, ba pháp môn này căn tánh không giống nhau. Bạn không phải là căn tánh này, học pháp môn này bạn sẽ không thành tựu, nói cách khác, cả đời bạn uống công vô ích, cũng uống phí thời gian.

Trong tất cả pháp môn, Thế Tôn dạy chúng ta, nếu chúng ta không hiểu được căn tánh của chính mình, cũng không có ai giúp chúng ta chọn lựa pháp môn, lúc này phải làm thế nào? Lúc này, Thế Tôn đặc biệt giới thiệu pháp môn niệm Phật, cho nên căn tánh nào cũng đều thích hợp pháp môn niệm Phật, đây là thỏa đáng nhất. Tức là bản thân chúng ta không biết được căn tánh, không ai chọn lựa, vậy thì pháp môn niệm Phật là rất đáng tin. Cho nên thời mật pháp, người theo pháp môn niệm Phật thành tựu nhiều. Lúc còn trẻ tôi quen biết lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ, ông ấy cũng là một người rất giỏi, ông ấy thông đạt Tông, Giáo, Hiền Mật viên dung, thực sự là hiếm có. Ông là thượng sư Kim Cang của Mật tông, ông cũng theo lão hòa thượng Hư Vân học thiền, cho nên đều hiểu. Cuối cùng vẫn là niệm Phật vãng sanh, lúc ông bị bệnh, bệnh nặng, mỗi ngày niệm 140.000 câu Phật hiệu, ngày đêm không nghỉ, niệm Phật vãng sanh. Ông ấy đều buông xuống hết Thiền và Mật, chuyên tâm niệm Phật. Việc này cho thấy vẫn là pháp môn này đáng tin nhất, pháp môn này bảo đảm nhất, dùng pháp môn này cầu sanh Tịnh độ.

Câu cuối cùng trong tứ y pháp là “y trí bất y thức”, câu này vô cùng quan trọng. Trí là lý trí, thức chính là cảm tình mà hiện nay chúng ta nói tới, không được làm việc theo cảm tình. Làm việc theo cảm tình thì rất dễ đi sai đường, phải dùng trí tuệ để chọn lựa, tuyệt đối không được bị ảnh hưởng bởi người khác, đi theo nhân tình, làm lỡ đại sự của chính mình. Cho nên bốn câu này, Phật không còn tại thế, chúng ta có thể ghi nhớ, y giáo phụng hành thì bạn sẽ không tới mức đi sai đường. Cho nên kinh hội tập, phiên dịch, hội tập đều không có vấn đề, ý nghĩa nhất định phải chính xác, văn tự không có vấn đề gì lớn.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm nói, niệm Phật niệm ra tự tánh Di-đà, liệu có phải là minh tâm kiến tánh mới niệm ra được? Về tướng có biểu hiện gì?

Đáp: Điều này không sai, tự tánh Di-đà chính là minh tâm kiến tánh, trong Tịnh độ tông gọi là lý nhất tâm bất loạn, công phu cao nhất, là cùng một cảnh giới với minh tâm kiến tánh của Thiền tông, đại khai viên giải của Giáo hạ. Công phu niệm đến trình độ này, vãng sanh thế giới Cực Lạc là sanh cõi Thật Báo Trang Nghiêm, họ không phải là cõi Đồng Cư, cũng không phải cõi Phương Tiện, họ là cõi Thật Báo Trang Nghiêm. Bạn muốn hỏi về tướng có biểu hiện gì, điều này trong giảng đường chúng tôi thường nói, không còn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nữa, đây là biểu hiện về tướng. Nếu vẫn còn vọng tưởng, vẫn còn phân biệt, vẫn còn chấp trước, vậy thì công phu của bạn chưa tới, phải biết điều này, đây là cảnh giới rất không dễ dàng đạt được. Gần như người thời đại chúng ta, người trở về sau e rằng đều không làm được. Sự thù thắng nhất của niệm Phật là mang nghiệp vãng sanh, niệm ra tự tánh Di-đà thì không mang nghiệp nữa, cho nên phẩm vị vãng sanh của họ cao.

Hỏi: Thứ sáu, người hỏi nói đệ tử đọc khai thị niệm Phật trong Tư Quy Tập không hiểu lắm, “Người niệm Phật, há có gì khác đâu! Dùng một niệm duyên sanh vô tánh này để niệm danh hiệu Phật vô tánh duyên sanh kia mà thôi, danh hiệu Phật đã là vô tánh duyên sanh thì duyên sanh cũng vẫn vô tánh. Do đó, niệm một tiếng có một tiếng danh hiệu Phật hiển hiện, niệm hàng ngàn vạn tiếng có hàng ngàn vạn danh hiệu Phật hiển hiện, mà lúc không niệm thì bèn vắng lặng. Niệm tánh đã là duyên sanh vô tánh thì vô tánh không trở ngại duyên sanh”.

Đáp: Đoạn này không dễ hiểu, bạn hiểu được cũng không làm được, cảnh giới này là cùng một nghĩa với câu phía trước nói tới “tự tánh Di-đà, duy tâm Tịnh độ”. Hiểu được rất tốt, không hiểu cũng không cần lo lắng, chỉ cần thật thà niệm câu Phật hiệu này đến cùng. Niệm Phật quan trọng nhất là, trong “Niệm Phật Viên Thông Chương”, Đại Thế Chí Bồ-tát dạy chúng ta, “nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm tiếp nối”, đây là nguyên tắc chỉ dạy niệm Phật cao nhất và cũng là tốt nhất. Nhiếp trọn sáu căn là thuộc về trì giới, bình thường sáu căn của chúng ta duyên theo sáu cảnh bên ngoài, mắt bị sắc dắt đi, mắt nhìn thấy sắc thì bạn khởi tâm động niệm, tai nghe thấy âm thanh cũng khởi tâm động niệm. Cho nên, tâm của bạn không thu lại được, tâm của bạn đều chạy theo cảnh bên ngoài, cả ngày từ sáng đến tối suy nghĩ lung tung, như vậy thì công phu của bạn không thể thành tựu.

Điều quan trọng nhất của công phu niệm Phật, là “nhất tâm bất loạn” mà trong kinh Di-đà nói đến, bạn làm được nhất tâm bất loạn là việc không hề dễ dàng, nhiếp trọn sáu căn chính là nhất tâm. Làm thế nào mới có thể đạt nhất tâm? Nói tóm lại, buông xuống chấp trước, buông xuống vọng tưởng, buông xuống vọng niệm, vọng niệm chính là khởi tâm động niệm, như vậy mới có thể đạt nhất tâm. Nhất tâm có công phu sâu cạn khác nhau, buông xuống chấp trước là sự nhất tâm, chúng ta không còn chấp trước vào tất cả pháp thế xuất thế gian nữa thì tâm của bạn sẽ định. Trong Phật pháp nói đây là người nào? A-la-hán, A-la-hán đối với hết thảy pháp chắc chắn không còn chấp trước. Người bình thường chúng ta, người cõi trời đều có chấp trước, quỷ thần còn chấp trước nặng hơn con người, đều có chấp trước, hiện nay chúng ta gọi đó là có thành kiến, “tôi nghĩ như thế, như thế”, điều này không được, toàn bộ đều là vọng tưởng.

Cho nên buông xuống tất cả chấp trước, chấp trước là kiến tư phiền não, đoạn trừ kiến tư phiền não rồi thì chúng quả A-la-hán, sự nhất tâm bất loạn. Tiếp theo lại buông xuống phân biệt, phân biệt là trần sa phiền não, vậy thì công phu càng cao hơn, đó là chỗ chứng đắc của Quyền giáo Bồ-tát. Lại buông xuống khởi tâm động niệm, không khởi tâm, không động niệm, gọi là lý nhất tâm bất loạn. Chính là cảnh giới của câu nói vừa nãy trong Tu Quy Tập, lý nhất tâm bất loạn, là cùng một cảnh giới với minh tâm kiến tánh của Thiền tông. Cho nên, sự nhất tâm bất loạn sanh về cõi Phương Tiện Hữu Dư, lý nhất tâm bất loạn sanh về cõi Thật Báo Trang Nghiêm, chuyện này đều không hề dễ dàng, thực tình mà nói đều khó. Công phu hiện nay của chúng ta là thấp nhất, yêu cầu bạn không chế được, điều phục được vọng tưởng, phân biệt chấp trước, đây chính là công phu thành phiền mà thông thường nói tới, đáng về như vậy, mang nghiệp vãng sanh thì sanh về cõi Phạm Thánh Đồng Cư. Phương pháp này đại đức xưa nói rất hay, đại sư Thiện Đạo nói, “vạn người tu vạn người đi”, chỉ cần bản thân chúng ta chịu làm, thì sẽ được! Chúng ta buông xuống vạn duyên.

Sự buông xuống này là dùng câu Phật hiệu không chế nó, cho nên công phu niệm Phật nhìn vào đâu? Ý niệm mới vừa khởi thì niệm A-di-đà Phật, đề ý niệm này xuống, đây gọi là thực sự niệm Phật. Chúng ta thấy sắc nghe tiếng, thuận theo ý nghĩ của chính mình sẽ khởi tâm tham, khởi tâm hoan hỷ, [do đó hãy niệm] A-di-đà Phật đề đề tâm này xuống, tâm tham không được nữa; không thuận theo ý nghĩ của mình thì sân giận, khởi sân giận thì A-di-đà Phật đề sân giận xuống. Nói tóm lại, dùng câu

A-di-đà Phật này, đè tâm của chúng ta xuống, đè hết mừng, giận, buồn, vui xuống; mừng, giận, buồn, vui đều là phiền não, đều là tập khí, đây gọi là công phu. Người niệm Phật chúng ta bình thường rất gay go, vừa niệm Phật vừa vọng tưởng, vậy thì hết cách, đây gọi là không biết niệm. Cho nên Tông môn thường nói “bạn biết không”? Niệm Phật cũng như vậy, bạn biết không? Biết thì một câu Phật hiệu hoàn toàn đè khởi tâm động niệm của chính mình xuống, đây là biết niệm, đây gọi là có công phu. Niệm được một khoảng thời gian, đại khái thường là ba năm, bạn xem Vãng Sanh Truyện, Thánh Hiền Lục, có rất nhiều chuyện niệm Phật ba năm vãng sanh. Cho nên, tôi cảm thấy ba năm đến năm năm là một giai đoạn, một khoảng thời gian, nghĩa là khởi tâm động niệm thì bạn A-di-đà Phật, bạn đè ép nó xuống, làm như vậy ba năm, năm năm, vọng niệm của bạn sẽ không khởi nữa, không phải là không còn vọng niệm, mà là công phu của bạn đè được nó xuống, không chế được nó, đây gọi là mang nghiệp vãng sanh.

Có công phu như vậy, bạn cầu nguyện vãng sanh Tịnh độ thì không ai không thành công, chắc chắn được vãng sanh, hơn nữa công phu tốt có thể sanh tử tự tại. Bạn xem rất nhiều người muốn đi sớm hơn, vẫn còn thọ mạng nhưng họ không cần nữa, “hiện tại tôi muốn đi ngay”, họ thực sự đi được. Công phu thành phẩm cũng có chín phẩm, ba phẩm thượng thì có thể sanh tử tự tại, muốn đi thì đi, muốn ở thì ở. Nếu thế giới này tôi còn muốn ở mấy năm, không thành vấn đề, thọ mạng đến rồi cũng có thể, không thành vấn đề. Nhưng đi hay ở không phải ý của mình, mà là thế nào? Duyên phận, đó không phải là nghiệp lực, là nguyện lực. Tại sao tôi còn phải ở thêm vài năm? Bên này vẫn còn rất nhiều người có duyên, người có duyên thì tôi phải giúp đỡ họ, tôi tới thế giới Cực Lạc mang thêm vài người đi, mang theo càng nhiều càng tốt, đây gọi là duyên. Không phải bản thân không đi được, bản thân lúc nào cũng có thể đi, có thể ở thêm một thời gian để giúp đỡ người có duyên. Người có duyên tức là họ có thể tin bạn, họ có tín tâm, họ có nguyện lực, họ có thể tiếp nhận lời dạy của bạn, đây gọi là người có duyên. Duyên không còn nữa, tức là mặc dù người quen biết bạn trên thế gian này rất nhiều, nhưng không có ai tin tưởng bạn, không có ai nghe bạn. Đây là không có duyên. Không có duyên thì mau chóng rời đi, có duyên thì nên ở thêm, đây là từ bi, nhất định phải hiểu đạo lý này, phải biết điều này. Cho nên niệm Phật là quan trọng nhất là không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn, vậy thì thực sự là vạn người tu vạn người đi.

Chúng ta niệm Phật, hiện tại ba chuyện này của chúng ta đều có vấn đề, thường là đang niệm, đang niệm mà không biết ý niệm lại chạy đi đâu rồi, chỗ này gọi là gián đoạn. Lúc niệm còn xen tạp vọng niệm, còn có rất nhiều vọng tưởng xen tạp trong đó, vậy thì không thanh tịnh. Thậm chí là đối với thế giới Tây Phương Cực Lạc nửa tin nửa ngờ, rốt cuộc có hay không? Tại sao tôi niệm lâu như vậy, mà cũng không nhìn thấy Phật? Cho nên liền sanh ra hoài nghi, như vậy sẽ thành chướng ngại. Như vậy không thể nói không có lợi ích, lợi ích là đã kết thiện duyên với thế giới Tây Phương Cực Lạc, đời này không thể thành tựu. Chúng ta biết, mỗi vị đồng tu chúng ta ngồi đây, trong vô lượng kiếp đời quá khứ đều là người niệm Phật, vì sao không thể vãng sanh? Vì phạm phải thói xấu này, hiện tại vẫn phạm phải thói xấu này, đời này lại không thể vãng sanh. Đời này phải làm cho rõ ràng, những thói xấu này của tôi, tôi phải trừ bỏ chúng, cai bỏ, vậy thì đời này của bạn có thể vãng sanh. Cho nên lúc nào vãng sanh thì đừng nên hỏi người khác, [mà hãy] hỏi chính mình, chính mình rõ ràng hơn người khác.

Hỏi: Tiếp theo câu hỏi thứ bảy nói, thẩm mỹ phá hoại sinh thái tự nhiên, ví dụ nâng mũi, tháo bỏ có thể khôi phục không? Có liên quan đến sửa đổi vận mệnh không? Phương pháp sửa chữa sau khi thẩm mỹ là gì?

Đáp: Rất khó, thẩm mỹ đích thực phá hoại sinh thái tự nhiên, tướng mạo của bạn là cha mẹ sanh ra, đây là tự nhiên, nếu bạn phá hoại khuôn mặt của chính mình thì không có ích lợi gì, chắc chắn sẽ có di chứng sau đó. Chúng tôi ở Úc có một đồng tu làm nghĩa công, hiện tại bà ấy cảm thấy vô cùng đau khổ, bà ấy đi nâng mũi. Làm phẫu thuật vào 20 năm trước, hiện tại khổ không thể tả, rất đau khổ, chuyện này tốt nhất phải cẩn thận, đừng làm chuyện ngốc nghếch này. Bạn thực sự muốn thẩm mỹ, trong Phật pháp nói có câu tất ứng, không điều gì không làm được. Phật dạy bạn cầu như thế nào? Phật nói với bạn “cảnh chuyển theo tâm”, đây là thật không phải là giả.

Thân thể của chúng ta là một cảnh giới gần chúng ta nhất, cho nên dung mạo của thân thể, sự khỏe mạnh của thân thể có liên quan đến ý niệm của bạn. Nếu tâm của bạn thiện, niệm thiện, lời nói thiện, hành vi thiện thì dung mạo của bạn sẽ trở nên đẹp, tướng chuyển theo tâm! Người xem tướng đoán mệnh trên thế gian đều sẽ nói “tướng chuyển theo tâm”, tâm tốt thì tướng sẽ tốt, tâm tốt thì sức khỏe tốt, tâm tốt thì vận mệnh sẽ tốt, đều là xoay chuyển từ tâm. “Hết thấy pháp từ tâm tướng sanh”, chúng ta phải ghi nhớ điều này, trong kinh đức Phật giảng quá nhiều lần

rồi. Chúng ta thường đọc, thường nghe thấy, nhưng mà thế nào? Một khi cảnh giới hiện tiền liền quên mất, vẫn là xoay chuyển theo phiền não của chính mình, như vậy rất khổ. Cho nên nhất định phải thường ghi nhớ, “hết thầy pháp từ tâm tướng sanh”, bạn thực sự hiểu được câu này, thì bạn có thể làm chủ vận mệnh của chính mình, làm chủ thân tâm khỏe mạnh của chính mình, làm chủ dung mạo của chính mình, hiền từ!

Hỏi: Thứ tám, bởi vì nguyên nhân [bận rộn] làm ăn v.v., người yêu sau khi bỏ đi liệu có thể quay lại không? Làm thế nào mới có thể thuận theo tự nhiên?

Đáp: Nếu bạn thực sự thuận theo tự nhiên thì bạn đã không hỏi câu này, câu hỏi mà bạn đưa ra, cho thấy bạn không hiểu thuận theo tự nhiên. Người yêu của bạn bỏ đi là tốt rồi, đi rồi thì thôi, còn nghĩ tới người ta làm gì? Bạn còn nghĩ tới người ta thì không tự nhiên rồi. Vì vậy chúng ta nên dùng tâm yêu người khác, họ có thể trải qua càng hạnh phúc, càng mỹ mãn hơn, vậy thì càng tốt, nên chúc phúc họ, đừng gây phiền phức cho họ nữa.

Đại khái vào khoảng hơn 20 năm trước tôi ở nước Mỹ, sống ở thành phố Phoenix, nơi đó rất nóng, thành phố Phoenix. Con trai út của Hàn quán trưởng học hành, làm việc ở đó. Có một người bạn của con trai Hàn quán trưởng, vợ của anh ấy rất thân thiết với một người bạn của anh, tức là vợ của người bạn đó vô cùng thân thiết với bạn của chồng mình, sau đó người chồng nhìn ra được liền ly hôn với vợ, bảo cô ấy kết hôn. Khi kết hôn thì người chồng cũng tới tham gia hôn lễ, còn tặng quà nữa. Người khác hỏi anh, anh sao vậy? Anh ấy nói, người kia chăm sóc cho cô ấy tốt hơn tôi. Không dễ dàng, rất hiếm có! Không thể ngờ, chúng ta thấy được trên đời có người này, đây gọi là thực sự biết yêu thương vợ, chuyện gì cũng nghĩ cho vợ. Không có chiếm hữu, chiếm hữu là ích kỷ, chiếm hữu sẽ khiến cho trong lòng người khác khó chịu, bạn xem anh ấy có thể thành toàn việc tốt cho người khác, đây là chuyện rất hiếm có. Lúc đó có rất nhiều người Trung Quốc chúng tôi nhìn thấy, đều cảm thấy chuyện này rất buồn cười, tôi nói với họ đây là thật, đây là có tâm thương yêu thực sự, thực sự suy nghĩ cho người khác chứ không nghĩ cho bản thân mình. Bạn xem, vợ lấy người khác, còn giữ mối quan hệ rất tốt, còn thường xuyên qua lại, chứ không phải là không qua lại nữa. Đây là tận mắt nhìn thấy, đây gọi là thuận theo tự nhiên.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín là: con muốn làm báo Phật học, hình thức sao cho phù hợp với giới trẻ, cần phải kiểm định biên tập mới có thể như pháp, không đến mức dạy sai chúng sanh, xin lão pháp sư khai thị, có thể được như ý nguyện không?

Đáp: Ở trong Phật pháp thường nói có nguyện ắt thành, hướng chi là người có nguyện lành, người có nguyện lành, ông trời đều sẽ giúp bạn. Việc này của bạn là nguyện lành, là chuyện tốt, cho nên bạn nhất định sẽ thành tựu, bạn sẽ gặp được nhân tài biên tập giỏi tới giúp đỡ bạn.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, vốn con nghe sư phụ giảng kinh, đọc kinh, sau đó nghe lời người khác nghỉ việc, muốn đạt được tâm nguyện giảng văn hóa dân tộc, nơi con có hứng thú thì học phí rất cao, lúc học tập âu lo, đầu óc rối bời. Tình huống như vậy phải làm sao?

Đáp: Đây là bạn phán đoán sai lầm, phạm chuyện gì cũng phải suy nghĩ thật kỹ càng, dục tốc bất đạt, thời điểm nhân duyên chưa chín muồi thì phải kiên nhẫn chờ đợi. Thời gian bạn nghe kinh, đọc kinh chưa đủ dài, về nghe kinh thì bạn chưa thực sự thể hội được giáo nghĩa, cho nên bạn mới đi sai phương hướng, mục tiêu. Bạn muốn hỏi phải làm thế nào? Khôi phục lại nghe kinh, khôi phục lại đọc kinh, tạm thời gác lại chuyện này, một năm sau, hai năm sau, ba năm sau, nhân duyên chín muồi, bạn làm việc sẽ rất thuận lợi. Duyên chưa chín muồi thì đừng chế tạo nhân duyên, chế tạo nhân duyên cũng là điều kiện đủ rồi, chưa có điều kiện mà bạn chế tạo nhân duyên sẽ làm sai, đây là dục tốc bất đạt. Hiện tại bạn tới hỏi, bạn phải khôi phục lại đọc kinh, khôi phục lại niệm Phật, thật thà niệm Phật cầu cảm ứng. Trước đây đại sư Chương Gia dạy tôi, thầy ấy nói với tôi “ở trong cửa Phật, có cầu tất ứng”. Nhưng khi có cầu không ứng, là nội tâm chúng ta có chướng ngại, có nghiệp chướng, nhất định phải tiêu trừ nghiệp chướng, cảm ứng tự nhiên sẽ hiện tiền. Tôi nghe lời dạy của thầy, y giáo phụng hành, trong nhiều năm như vậy gặp phải một số khó khăn, nghĩ tới lời thầy dạy, đích thực là rất thuận lợi có thể vượt qua, thường phải cần thời gian.

Hỏi: Phần này là câu hỏi của đồng tu Trung Quốc, có chín câu hỏi. Câu đầu tiên, con trẻ đọc kinh liệu cũng phải đọc thuộc một bộ kinh ba đến năm năm không?

Đáp: Không cần thiết. Con trẻ đọc kinh quan trọng nhất là chúng phải có thể làm được, trong Đại Học nói với chúng ta, “Vật có gốc ngọn, việc có đầu đuôi, biết được thứ tự trước sau thì gắn với đạo vậy”. Điều quan trọng nhất với trẻ nhỏ là giáo dục luân thường, điều này nhất định phải cảm răn từ nhỏ, đây là đệ tử thánh hiền. Mục

đích người thời xưa đọc sách không giống với mục đích đọc sách hiện nay, người xưa đọc sách chỉ ở thánh hiền, mục tiêu là làm thánh nhân, làm hiền nhân. Không giống hiện nay, mục đích người hiện nay đọc sách là gì? Mục đích là kiếm tiền, hoàn toàn không giống nhau, không biết làm người. Cho nên giáo dục trẻ nhỏ, nhất định phải biết dạy chúng làm người. Còn về kiếm tiền, bạn có thể kiếm được sao? Nếu có thể kiếm được, Không lão phu tử cũng tới bái bạn làm thầy, Thích-ca Mâu-ni Phật cũng học tập theo bạn. Kiếm không được, phải biết điều này. Tiền từ đâu mà có? Trong mệnh của bạn có; trong mệnh của bạn không có, nghĩ hết mọi cách cũng không kiếm được. Trong mệnh có, cho dù làm công việc gì thì tiền cũng sẽ tới, chuyện này nếu các bạn có thể đọc Liễu Phàm Tứ Huấn ba trăm lần thì tâm bạn sẽ định, bạn sẽ không nghĩ tới kiếm tiền nữa. Tại sao vậy? Vì đó là vọng tưởng. Trong mệnh, tiền từ đâu mà có? Đời trước, nhiều đời nhiều kiếp tu bố thí tài mà có, bạn xem đức Phật đều nói trong rất nhiều kinh, thường nói bố thí tài được giàu có, trong mệnh có tiền tài, bố thí pháp được thông minh trí tuệ, bố thí vô úy được khỏe mạnh sống lâu. Ba việc mà mỗi người chúng ta đời này mong cầu, trong mệnh đều có nhân.

Trong mệnh không có phải làm sao? Không có thì có thể tu, bạn hiểu được tu nhân, trong mệnh của tôi không có tiền, tôi gắng hết sức tu bố thí tài. Tôi không có tiền tài để bố thí, một đồng, hai đồng chắc chắn có, có thì bố thí, càng bố thí càng nhiều, càng xả tài càng nhiều. Từ nhỏ người ta đoán mệnh cho tôi, không chỉ một người, rất nhiều người xem tướng đoán mệnh cho tôi, ngay cả khi tôi xuất gia rồi, Hàn quán trưởng của chúng ta còn mang bát tự của tôi đi đoán mệnh. Gần như tất cả thầy đoán mệnh đều nói đời này của tôi trong mệnh không có tài khó, không có tài khó, trong mệnh định sẵn là nghèo cùng hạ tiện. Tiện là thế nào? Không có địa vị, cùng là không có của cải. Cho nên bạn xem người làm quan, người làm lãnh đạo, trong mệnh của họ có quan ấn, trong mệnh của tôi không có quan ấn. Cho nên thầy đoán mệnh đều nói, dù anh xuất gia cũng không làm được trụ trì, tại sao vậy? Anh không có quan ấn.

Không có của cải, không có quan ấn, cho nên đời này của tôi, hơn nữa còn đoán mệnh, đoán mệnh thì tôi cũng tin tưởng. Bởi vì lúc nhỏ không hiểu chuyện, ưa thích sát sanh, ưa thích săn bắn, mấy năm kháng chiến chống Nhật tôi thường đi săn, sát nghiệp rất nặng, mới biết được quả báo không thể nghĩ bàn. Cho nên sau khi học Phật, tôi học theo Viên Liễu Phàm, sửa đổi làm mới, tu bố thí tài, tu bố thí pháp,

tu bồ thí vô úy. Bồ thí vô úy là ăn chay trường, không ăn thịt chúng sanh, đây là thuộc về bồ thí vô úy. Tu ba loại bồ thí này vô cùng tích cực, vô cùng nghiêm túc, cho nên toàn bộ vận mệnh đã xoay chuyển lại, tướng mạo cũng xoay chuyển lại. Hình như có một số nơi vẫn còn lưu giữ hình lúc tôi vừa xuất gia, sau khi các bạn nhìn thấy, rất gầy, vừa nhìn liền biết là tướng đoán mệnh, không có phước báo. Cho nên phước báo, thông minh trí tuệ và khỏe mạnh sống lâu trong đời này đều là đời này sau khi học Phật tu được. Sau khi học Phật, tôi cũng không tận lực cầu những điều này, biết được mệnh của mình không tốt, cố gắng niệm Phật cầu vãng sanh, không ngờ được đều xoay chuyển lại. Đây không phải là bản thân mong cầu, cho nên là mệnh, tướng đều chuyển theo tâm. Biết được đạo lý này thì phải hết lòng làm, chúng ta sẽ không cô phụ lời dạy bảo của Phật Bồ-tát, sẽ không cô phụ sự chỉ dạy của thầy mình.

Cho nên, trẻ nhỏ quan trọng nhất là phải học Đệ Tử Quy, Đệ Tử Quy nhất định phải là người lớn làm trước, người lớn làm được, trẻ nhỏ sẽ học được, chúng sẽ tin tưởng. Nếu người lớn không làm, bạn bảo chúng làm, chúng nói ba mẹ lừa con, ba mẹ bảo con làm, tại sao ba mẹ không làm được? Chúng sẽ không có lòng tin [với bạn]. Cho nên trước đây, Đệ Tử Quy không phải là để dạy trẻ nhỏ, là người làm cha mẹ làm ra tấm gương cho con cái thấy, là dạy như vậy. Cho nên lúc trẻ nhỏ đi học rất dễ dạy, tại sao vậy? Chúng đã có nền tảng rồi.

Hỏi: Thứ hai, muốn hoàng dương giáo dục thánh hiền trên toàn thế giới thì tiếng Anh trở nên rất quan trọng, ngoài đọc kinh ra, trẻ nhỏ có cần học tiếng Anh không?

Đáp: Phải học tiếng Anh, nhưng không phải học lúc còn nhỏ, tiếng Anh học vào lúc nào? Tiểu học, cấp hai là được. Mầm non không được học, mầm non nhất định phải học Đệ Tử Quy, phải cắm vững gốc rễ làm người này. Ngôn ngữ, sau khi tốt nghiệp tiểu học, hoặc sau khi tốt nghiệp cấp hai, ra nước ngoài học tập thì rất dễ dàng học được ngoại ngữ.

Hỏi: Thứ ba, xã hội hiện nay lưu hành máy niệm Phật có ảnh Phật, bùa hộ thân có ảnh Phật v.v. đều luôn mang bên người, để trong quần áo. Nếu như đi vào nhà vệ sinh liệu có không tôn trọng Phật, có phải là tội nghiệp không?

Đáp: Chuyện này phải xem tình huống lúc đó của chúng ta, nói tóm lại, dùng tâm cung kính thì không có vấn đề, bạn mang vào nhà vệ sinh cũng không sao. Tại sao vậy? Ví dụ như ở sân bay, không thuận tiện, bạn không có người đi cùng, nếu

bạn để ở ngoài thì sẽ có người lấy đi, lúc này thì có thể. Nếu bạn có người đi cùng, có hai, ba người đi cùng thì bạn giao cho người đi cùng, bạn vào nhà vệ sinh, vậy là đúng rồi; nếu không có người đi cùng, chỉ một mình đi du lịch thì được. Phật là giảng đạo lý, thông tình đạt lý, sẽ không trách bạn.

Hỏi: Thứ tư, ở nông thôn rất nhiều muỗi, dùng nhang muỗi để đuổi đi có phạm giới không?

Đáp: Dùng nhang đuổi muỗi tốt nhất là [đồng thời] mở cửa và cửa sổ, để chúng bay ra ngoài, như vậy là đúng. Nếu đóng chặt cửa và cửa sổ, bạn giết chết toàn bộ muỗi thì không đúng. Hơn nữa người học Phật chúng ta có thể nói chuyện với những con muỗi này, [thì khi] bạn mở cửa ra, tự chúng bay ra ngoài, không dùng nhang muỗi chúng cũng bay ra ngoài; cho dù chúng không bay ra ngoài thì chúng cũng sẽ không đốt người. Nếu bạn đọc kinh, tụng kinh, chúng cũng tới nghe kinh, đây là thật không phải là giả. Có một lần tôi ở Trung Quốc đại lục, vào buổi tối, buổi tối tôi đều làm Tam Thời Hệ Niệm. Tôi nhìn thấy trên tường có khoảng hai, ba mươi con muỗi, thời khóa Tam Thời Hệ Niệm này của tôi, tất cả chúng đều đậu ở nơi đó không động đậy, giống như đang nghe kinh, rất ngoan. Buổi tối lúc đi ngủ chúng cũng không tới quấy nhiễu, rất tốt, đích thực là chúng ta có thể nói chuyện với chúng. Câu chuyện của cô Dương rất nhiều, cô nói chuyện với muỗi, bởi vì cô dẫn một nhóm bạn nhỏ, cô nói [với muỗi rằng:] “bạn không được cắn các bạn nhỏ, bạn muốn đốt thì hãy đốt tôi, đừng đốt các bạn nhỏ, thế nhưng lúc đốt tôi thì...” cô còn nói điều kiện, “không được đốt trên mặt, đốt trên mặt ngày mai tôi đi gặp người khác rất khó coi, có thể đốt trên người, trên cánh tay. Đồng thời lúc đốt phải không đau không ngứa mới được”, thấy đều làm được, tất cả đều làm được cho bạn. Thực sự bị muỗi đốt, tới sáng ngày thứ hai đốt rất nhiều chỗ, thực sự không đau cũng không ngứa, rất hợp tác. Cho nên dùng tâm chân thành để đối xử với hết thấy chúng sanh, chúng đều có linh tánh.

Hỏi: Có một vị đồng tu học Phật rất kiên thành, nhưng chồng cô ấy không tin tưởng nhân quả, dục vọng rất nặng, vô cùng coi trọng cuộc sống cá nhân, muốn sống thế giới của hai người. Là đệ tử Phật thì nên đối mặt như thế nào?

Đáp: Khuyên anh ấy học Phật, bạn học Phật rồi, thường giảng đạo lý Phật pháp cho anh ấy nghe, giảng nhân quả trong Phật pháp cho anh ấy nghe, bạn coi anh ấy là đối tượng đầu tiên để bạn độ hóa chúng sanh! Thế chẳng phải rất tốt sao?

Hỏi: Thứ sáu nói: nếu như trong cuộc sống hàng ngày, không tránh khỏi tình huống ăn hành, tỏi, thịt v.v. thì làm thế nào tịnh khẩu để niệm Phật?

Đáp: Trong Phật pháp có Tịnh Khẩu Chân Ngôn, phải hiểu được tại sao đức Phật dạy bạn tránh ăn ngũ tân: hành, tỏi,... bạn phải hiểu điều này. Trong kinh Lăng Nghiêm đức Phật giảng rất rõ ràng, tính chất của ngũ tân có thể ảnh hưởng sinh lý của chúng ta, kích thích sinh lý. Ăn sống thì dễ nóng nảy, nổi giận; ăn chín, tức nấu chín ăn thì nó là hormone tăng trưởng, dễ khơi dậy ham muốn tình dục, là đạo lý này, cho nên Phật đặt ra giới này, bạn phải hiểu rõ đạo lý này. Nhưng lúc ăn đều có quá lượng, bạn không ăn quá lượng thì không khởi tác dụng, giống như uống rượu vậy. Cho nên những thứ hành, tỏi, nấu ăn dùng làm hương liệu thì không sao, vì lượng dùng rất ít, phải hiểu điều này. Có rất nhiều người khuyên người khác ăn chay, ngay cả hành, tỏi cũng không ăn, vậy thì làm sao ăn nổi! Họ ăn chút hành, tỏi, họ không ăn thịt, vậy thì tốt biết bao, không kết oán thù với chúng sanh, nhất định phải hiểu. Bạn xem chúng tôi theo thầy Lý, tôi theo thầy 10 năm, thầy tu hành vô cùng tốt, nhưng trong ăn uống, thầy dùng hành, tỏi, rượu làm gia vị, đều là dùng trong nấu ăn, điều này không ảnh hưởng, chúng tôi nhìn thấy đều có. Có rất nhiều người cảm thấy kỳ lạ, chúng ta hiểu được đạo lý này, điều này không phạm giới, cũng không phá hoại quy tắc của đức Phật.

Trong này cũng đều có rất nhiều khai duyên, đặc biệt là dùng làm thuốc. Ăn uống hiện nay, trước đây thầy Lý thường nói là ba bữa uống thuốc độc. Bạn xem thịt, thịt hiện nay chúng ta nhìn thấy rất đáng sợ, tôi không ăn thịt hơn 50 năm rồi, học Phật liền không ăn thịt, 54 năm rồi. Vào thời đó thịt vẫn có thể ăn, hiện tại không dám ăn, hiện tại thức ăn chăn nuôi đều là hóa học. Tôi đi tham quan một trang trại nuôi vịt, ở Khánh Vân – Sơn Đông, năm ngoái họ đưa tôi đi. Ở trại nuôi vịt, vịt con đại khái lớn bằng lòng bàn tay, nhân viên ở trang trại đó hỏi tôi, pháp sư, thầy xem con vịt này ở chỗ chúng con đã nuôi bao nhiêu ngày rồi? Tôi nghĩ ít nhất phải 10 ngày, chúng mới có thể lớn như vậy, lớn bằng khoảng lòng bàn tay, lớn như vậy. Họ nói với tôi hai ngày, tôi giật mình! Vịt nuôi lớn tới lúc họ mang đi bán là bao lâu? Hơn hai tuần, không tới ba tuần, vậy thì lớn như thổi bong bóng, đều là dùng thức ăn hóa học. Họ nói một phần ba vịt quay Bắc Kinh là do trang trại của họ cung cấp, tôi nghe được, nhìn thấy được thật sự đáng sợ. Nghĩ tới chỗ này, chúng ta liền nghĩ tới trứng vịt, trứng gà không được ăn, tại sao vậy? Chúng không bình

thường, đều là phá hoại sinh thái tự nhiên. Cho nên ăn thịt hiện nay đều mắc những bệnh kỳ quái, không phải là không có đạo lý, có đạo lý.

Trong rau củ, bạn xem phân bón hóa học, thuốc trừ sâu đều có độc, hiện tại không chỉ ăn thịt có độc, hiện tại ăn chay cũng có độc. Chúng ta cũng giống những loài sâu gây hại đó, bởi vì thường ăn phải chất độc, trong cơ thể sẽ sinh ra một loại sức đề kháng, cho nên nói càng ngày càng độc. Bạn xem dùng thuốc trừ sâu, bạn đều thấy được, hiệu quả của thuốc trừ sâu, nông dân nói với tôi, hiệu quả của thuốc trừ sâu đại khái chỉ có sáu tháng. Sau sáu tháng thì sâu bệnh gây hại sẽ quen, ăn phải chúng cũng sẽ không chết, cho nên lại phát minh ra thuốc càng nặng hơn. Thuốc trừ sâu đó có ảnh hưởng không tốt rất lớn đối với sự khỏe mạnh của cơ thể, tổn hại sức khỏe của con người. Đây đều là những con côn trùng nhỏ báo thù con người, bạn hại chúng, chúng muốn giết bạn, đạo lý giống nhau.

Cho nên chúng tôi thường hỏi nông dân, trước khi phát minh ra thuốc trừ sâu thì có sâu bệnh gây hại không? Họ nghĩ ngại, trước đây rất ít, càng giết càng nhiều. Dùng phương pháp gì để xử lý? Tốt nhất không giết, không giết thì chúng không còn nữa! Đạo lý này chúng tôi đã làm thí nghiệm ở Malaysia, nông trường của Lý Kim Hữu, ông ấy mời một nhóm chuyên gia tới đó trồng rau, trồng rau hữu cơ. Ông ấy không dùng thuốc trừ sâu, không dùng phân bón hóa học, không có những thứ này, cũng không tổn hại côn trùng gây hại. Rau mà ông ấy trồng năm đầu tiên, 90% bị sâu ăn, chỉ còn lại một chút xíu, không sát sanh, kiên trì không sát sanh. Tới năm thứ hai, côn trùng gây hại ăn hết một nửa, để lại một nửa cho ông ấy. Tôi tới chỗ ông ấy tham quan là năm thứ sáu, tình huống của năm thứ sáu vô cùng tốt, côn trùng gây hại đại khái chỉ ăn khoảng 5%, để lại 95% cho bạn. Bạn xem chúng có lương tâm đúng không? Không được giết hại, nếu bạn muốn giết chúng, thực sự chúng cũng khổ, bạn cũng khổ, hai bên đều khổ. Trong hoàn cảnh sống này, thời này đã khác, đức Phật không sanh ra ở thời đại này. Ngũ tân đều có mùi vị, mùi vị này sâu không ăn, cho nên loại này là sạch sẽ nhất, bạn không cần dùng thuốc trừ sâu, không cần dùng phân bón hóa học, để đó sâu cũng không ăn.

Cho nên tôi vừa tới Úc, chúng tôi mua nhà thờ, căn nhà kế bên nhà thờ tôi cũng mua lại. Bởi vì kế bên sân của họ rất lớn, sân sau đều trồng rau. Trồng rau mỗi luống cách nhau khoảng một mét, khoảng cách không quá xa, đại khái chỉ một mét như vậy, họ trồng hành, trồng tỏi, họ trồng rất nhiều hành, tỏi. Kỳ lạ, trồng cái này để làm gì? Sau đó chủ nhà nói với tôi, để tránh côn trùng gây hại, ông ấy không dùng

thuốc trừ sâu, ông ấy dùng cái này, rất có đạo lý. Giống như thông thường chúng ta dùng “thì là”, loại này côn trùng cũng không ăn, húng quế, tóm lại những loại có mùi, ớt, côn trùng đều không ăn. Cho nên ngũ tân hiện nay là thực phẩm lành mạnh nhất trong các loại cây trồng, đặc biệt là tỏi, thực tình mà nói trong ngũ tân thì tỏi là nặng nhất, chúng ta cũng không có cách nào. Muốn ăn sanh ra hiệu quả thì phải giống như người Sơn Đông, người Sơn Đông ăn tỏi giống như ăn đậu phộng vậy, chúng ta ăn không nổi. Thực tình mà nói chúng ta ăn hai, ba tép đã cay không chịu nổi, không ăn nổi rồi. Trước đây Hàn quán trưởng ở Đài Loan, quy định thư viện đạo tràng của chúng tôi một tuần nhất định phải ăn tỏi một lần. Mỗi người được phát cho vài tép, nhất định phải ăn, phòng ngừa bệnh tật, thứ này là diệt vi trùng. Cho nên đây là dùng làm thuốc, chúng ta coi nó là thuốc [để dùng], phòng ngừa bệnh tật, nó diệt vi trùng, đây là có thể.

Xã hội hiện nay rất nhiều bệnh tật, đều có thể phòng ngừa cảm lạnh, cảm cúm, tăng cường sức đề kháng của bạn, bạn chỉ cần dùng làm thuốc thì không vấn đề gì. Lượng dùng làm thuốc tuyệt đối không quá nhiều, nhưng lúc phòng ngừa sẽ sanh ra hiệu quả, phải hiểu điều này. Phật pháp là linh hoạt, tới cảnh giới Hoa Nghiêm thì còn những giới luật này không? Không còn nữa, Hoa Nghiêm là “lý sự vô ngại, sự sự vô ngại”, đó là thực sự có công phu định, gọi là định cộng giới, họ sẽ không phạm giới. Đây là nói tới [công phu] tầng thấp nhất, có công phu định, họ sẽ không phạm giới, những điều này đối với họ không có chướng ngại, chúng ta nhất định phải hiểu đạo lý này. Rượu cũng như vậy, khai duyên của rượu nhiều nhất, cơ thể của bạn tuổi tác lớn rồi, trong kinh Phật nói 70 tuổi trở lên, tuổi tác lớn rồi, rượu có thể giúp khí huyết của bạn lưu thông. Cho nên, lúc đó tôi nhìn thấy mỗi bữa ăn lão hòa thượng đều uống một ly rượu, lúc đó chúng tôi không dám hỏi, luôn có nghi hoặc. Sau đó hỏi thầy Lý, thầy Lý nói đúng vậy, lão pháp sư uống là để khí huyết lưu thông, việc này có sự trợ giúp đối với sức khỏe của ông ấy. Một ly sẽ không say, uống rượu say mới xảy ra chuyện, ông uống một ly sẽ không say, đây là dưỡng sinh, chuyện này trong Phật pháp cho phép. Cho phép dùng làm thuốc, cho phép dùng làm rượu gia vị khi nấu ăn, được phép dùng, bởi vì nó sẽ không xảy ra vấn đề.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người thợ vá nồi đệ tử của lão pháp sư Đệ Nhàn, sau khi xuất gia niệm Phật ba năm, đứng mà vãng sanh. Ông ấy có từng trải qua đoạn kiến tư phiền não - ngã chấp; đoạn trần sa phiền não - phân biệt; vô minh phiền não - vọng tưởng chưa?

Đáp: Chuyện này bạn không thể hỏi tôi, bạn hỏi ông ấy mới biết được, bạn hỏi tôi thì tôi cũng không biết.

Hỏi: Nếu như ông ấy không đi từng bước như vậy, chỉ là một câu Phật hiệu mà thành công, chúng sanh thời mạt pháp chúng ta hiện nay liệu có thể dựa vào một câu Phật hiệu tu thành công không?

Đáp: Câu cuối cùng là chính xác, ông ấy đã làm mẫu cho chúng ta, đã làm tấm gương cho chúng ta. Thật đó, một câu Phật hiệu chắc chắn vãng sanh, đây là không giả chút nào, tức là câu Phật hiệu này, phải không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn mới được. Không cần đoạn kiến tư phiền não, kiến tư phiền não tới thế giới Cực Lạc mới đoạn, hiện tại gọi là mang nghiệp vãng sanh, vậy là được. Nhưng người niệm Phật, tâm nhất định phải thiện lương, tâm thiện, tư tưởng thiện, lời nói hành vi thiện, bởi vì bạn xem mở kinh văn ra, chúng ta thường đọc được thiện nam tử, thiện nữ nhân, vãng sanh tới thế giới Cực Lạc làm gì? Tới cùng “những người thượng thiện tụ hội một chỗ”. Nếu chúng ta bất thiện, A-di-đà Phật tới tiếp dẫn chúng ta cũng không được, mặc dù A-di-đà Phật tới tiếp dẫn, chúng sanh sống ở nơi đó phản đối, tại sao vậy? Bạn không phải là người thiện, bạn tới chỗ này sẽ làm rối loạn trật tự của chúng tôi, họ không cho phép bạn tới. Tiêu chuẩn thiện đó [nghĩa là] nói với mọi người rằng làm được Đệ Tử Quy là có thể vãng sanh, Đệ Tử Quy là tiêu chuẩn thiện thấp nhất, chỉ cần làm được tiêu chuẩn này thì bạn sẽ có phần ở cõi Phạm Thánh Đồng Cư. Nếu ngay cả điều này bạn cũng không làm được, vậy thì từ sáng đến tối bạn niệm A-di-đà Phật, giống như câu người xưa nói, “hét bể cổ họng cũng uổng công”. Phải hiểu đạo lý này, có thể đi được hay không, chuyện này quan hệ rất lớn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói: mạt học là người sơ học, phát nguyện cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nghe lời dạy bảo của pháp sư Tịnh Không, bắt đầu học từ Đệ Tử Quy, cảm vững gốc rễ đức hạnh. Con vốn luôn theo khai thị của pháp sư, chuẩn bị nghe trọn ba mươi lần bộ 40 tập giảng “Tọa Đàm Nhân Sinh Hạnh Phúc”. Gần đây có một người bạn học Phật nói với con, trước tiên phải nghe một lần kinh Địa Tạng mà lão pháp sư giảng mới được, nghe họ nói như vậy, con không biết phải làm như thế nào.

Đáp: Bạn không nghe họ nói, bạn đã có phương pháp. Bạn vẫn nên làm theo cách nghĩ của mình, trước tiên nghe ba mươi lần bộ giảng Đệ Tử Quy, nghe 30 lần quan trọng nhất là phải làm được. Bạn nghe thuộc rồi, khởi tâm động niệm, đối người

tiếp vật trong cuộc sống hàng ngày, tuyệt đối phải tương ứng với Đệ Tử Quy, không được làm trái. Bạn có nền tảng này, niệm Phật vãng sanh không thành vấn đề. Kinh Địa Tạng có cơ hội nghe cũng được, không có cơ hội nghe cũng không sao.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, người hỏi nói mẹ của con đã qua đời, con muốn tụng kinh cho mẹ và oan gia trái chủ, xin hỏi pháp sư, không biết như vậy liệu có làm trái yêu cầu một môn thâm nhập, một môn Đệ Tử Quy trường kỳ huân tu không? Nếu như có thể được thì tụng kinh Địa Tạng tốt hay là tụng kinh Vô Lượng Thọ tốt?

Đáp: Đều được, bởi vì thời gian bạn tụng kinh không dài, tụng kinh là chuyên môn siêu độ cho mẹ bạn, vì hóa giải oan gia trái chủ cho bà ấy, đây là đúng đắn. Mỗi ngày bạn làm công việc này, hai tiếng đồng hồ là đủ, thời gian khác thì một môn Đệ Tử Quy thâm nhập. Hơn nữa phải coi Đệ Tử Quy là một môn học chính để học tập, học tập xong rồi thì cả đời phải phụng hành. Tuyệt đối không phải là tôi chỉ làm mấy ngày, làm mấy tháng, không phải vậy, cả đời phụng hành, bạn mới là người thiện thực sự. Sau khi làm được, sau này trong kinh giáo chọn một môn thâm nhập. Tịnh tông, đương nhiên kinh Vô Lượng Thọ là tốt nhất, cả đời này chúng ta chỉ học một môn này, thâm nhập một bộ kinh, như vậy là được. Nếu như chệch kinh này quá dài, thì chọn kinh Di-đà cũng được, năm kinh một luận của Tịnh độ, dựa vào bất kỳ bộ nào đều được cả, một môn thâm nhập bạn mới có thể nhận được hiệu quả.

Hỏi: Tiếp theo là đồng tu Hồng Kông, có năm câu hỏi. Câu hỏi đầu tiên nói: trong kinh văn của kinh A-di-đà có đoạn nói “nếu có người đã phát nguyện, hiện nay phát nguyện, sẽ phát nguyện; hoặc đã sanh về rồi, hoặc hiện nay sanh về, hoặc sẽ sanh về” là có nghĩa gì?

Đáp: Ý nghĩa này rất rõ ràng, người đã phát nguyện, đã vãng sanh rồi. Hiện nay phát nguyện, tức là chúng ta hiện nay, trong đoạn này quan trọng nhất là chỉ hiện tiền, là nói với chúng ta. Hiện nay phát nguyện, hiện tại có thể sanh, đời này chắc chắn có thể vãng sanh. Có nguyện, đương nhiên có tín, đương nhiên có hạnh. Tín, nguyện, hạnh là một mà là ba, ba mà là một. Không thể nói tôi có nguyện, tín tâm của tôi chưa đủ, tôi cũng không có thời gian niệm Phật, vậy thì sai rồi. Nguyện là mấu chốt vãng sanh, đại sư Ngẫu Ích nói rất hay trong Yếu Giải, có thể vãng sanh hay không, quyết định ở có tín nguyện hay không, tín nguyện là quyết định bạn có thể vãng sanh hay không? Sanh tới thế giới Tây Phương Cực Lạc được phẩm vị cao hay thấp, vậy thì đó là công phu trì danh của bạn sâu hay cạn, lời này nói rất hay! Có tín, có nguyện thì có thể vãng sanh. Bạn niệm Phật niệm nhiều, công phu sâu, tới thế

giới Cực Lạc được phẩm vị cao; nếu niệm ít, công phu cạn, bạn tới thế giới Cực Lạc được phẩm vị thấp, tất cả đều là nói cõi Phạm Thánh Đồng Cư. Cõi Phạm Thánh Đồng Cư mỗi người chúng ta đều có phần, bạn chỉ cần hiểu được đạo lý và phương pháp, không ai không thể đi được. Cho nên trước tiên chúng ta phải nhìn thấu thế giới, điểm này quan trọng, tại sao vậy? Bạn không còn lưu luyến thế giới này, lưu luyến thế giới này thì bạn đi không được, bạn không buông xuống được.

Nhìn thấu thế giới, thế giới này quá khô, tai nạn quá nhiều, có gì đáng để lưu luyến? Danh văn lợi dưỡng, vinh hoa phú quý [đều là] một cảnh không, bạn phải nhìn rõ ràng, bạn tỉ mỉ quan sát xung quanh chúng ta. Người tổng thống, làm đế vương, tới cuối cùng vẫn là một cảnh không. Trước đây chúng tôi ở Đài Loan, nhìn thấy gia đình của tổng thống, vào lúc đó không ai bì nổi, bạn xem tổng thống Tưởng chết rồi, Tưởng Kinh Quốc chết rồi, cả nhà đều không còn nữa, thực sự gọi là nhà tan cửa nát, như hoa ưu-đàm thoáng hiện. Đây là ví dụ rất hay, mang lại sự cảnh giác rất lớn cho chúng ta, không có ý nghĩa, chi bằng thật thà niệm Phật. Cho nên phải buông xuống, phải buông xuống vinh hoa phú quý, phải buông xuống danh văn lợi dưỡng, phải buông xuống hưởng thụ ngũ dục lục trần. Đây là có ý nghĩa gì? Không có thứ nào bạn có thể mang theo được. Những thứ bạn có thể mang theo được, đức Phật nói trong kinh, “vạn thứ chẳng mang theo, chỉ có nghiệp theo mình”, thứ bạn mang theo là tội nghiệp. Mang tội nghiệp, tương lai bạn vãng sanh tới nơi nào? Ba đường ác, đa phần đều là địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, bạn làm chuyện này, bạn nói xem có ý nghĩa gì? Con người làm sao mới không đọa ba đường ác? Phải thực hành toàn bộ Đệ Tử Quy, thì tuyệt đối không đọa ba đường ác, cho dù không vãng sanh, thì đời sau cũng là quả báo trời người. Chúng ta biết rồi đó ba đường ác rất đáng sợ, vào thì rất dễ, ra khỏi thì không dễ, không thể không biết điều này.

Cho nên bạn có thể nhìn thấu, có thể hiểu được, đặc biệt là xã hội hiện nay, xã hội hiện nay rất đáng sợ. Tôi từng nói với rất nhiều đồng tu, so sánh mười năm một, bạn sẽ thấy tình hình xã hội ngày một xấu đi. Năm nay tôi 80 tuổi, lúc 10 tuổi, lúc 20 tuổi, lúc 30 tuổi, mười năm một vô cùng rõ rệt, mười năm sau không bằng mười năm trước. Tới Hồng Kông, sang năm là tròn 30 năm, lần đầu tiên tôi tới Hồng Kông là năm 1977, sang năm là 2006, tròn 30 năm. Hồng Kông trong 30 năm này, mỗi mười năm mỗi thay đổi, cũng đều là luân lạc xuống dưới, 30 năm trước Hồng Kông rất đáng yêu. Sau đó 10 năm, 20 năm, xã hội này rất đáng sợ, không xong rồi! Tôi tới Paris Pháp, đồng tu bên đó nói với tôi, hai tuần trước có một bé trai 14

tuổi giết anh trai của mình. Tới London Anh, mọi người nói với tôi, bên đó cũng xảy ra chuyện cha con giết nhau, con trai giết cha. Bạn xem mỗi ngày trên toàn thế giới xảy ra chuyện này, thanh thiếu niên giết hại lẫn nhau, tự sát, mỗi ngày trên toàn thế giới, một ngày cũng phải có một, hai trăm trường hợp. Nhật Bản rất nhiều, bình quân mỗi ngày ở Nhật Bản đại khái khoảng 100 người gây ra những vụ án như vậy.

Cho nên tôi nghĩ, 10 năm sau, mỗi ngày bạn sẽ nghe thấy mấy trăm chuyện như vậy. Hai mươi năm sau, ít nhất có bốn, năm trăm vụ án như vậy, thế giới này nguy rồi, đây gọi là ngày tận thế. Thế giới này còn điều gì tốt đâu mà ở lại, còn điều gì đáng để lưu luyến chứ? Mau chóng rời đi, chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, người hiện nay gọi là di dân, xã hội này loạn rồi, chúng ta di dân tới thế giới Cực Lạc. Cõi nước chư Phật khác điều kiện quá cao, chúng ta tới đó rất không dễ dàng; điều kiện của thế giới Cực Lạc rất đơn giản, mọi người chúng ta đều có thể đi, A-di-đà Phật đều rất hoan nghênh. Tại sao không đi? Cho nên thế giới này, hết thấy người, việc, vật cho qua được thì cho qua, không cần so đo, không cần chấp trước, không cần tranh giành với người khác, chẳng có gì thú vị, chỉ bằng niệm A-di-đà Phật tốt hơn, vậy là đúng rồi. “Hoặc sẽ sanh về”, câu này là nói tương lai, vị lai có người phát nguyện cũng chắc chắn vãng sanh. Cho nên câu này là nói ba đời, quá khứ, hiện tại, vị lai, có nguyện ắt thành.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, người hỏi nói “Đông khu trưởng giả chi thanh”, đây đại khái là một loại tạp chí, trong đó đăng tin nói Cục trưởng Cục vệ sinh Hồng Kông nói, Hồng Kông đang thiếu nghiêm trọng đèn thờ vong linh, đề xướng đem tro cốt rải ở vườn hoa kỷ niệm, hóa thành bùn xuân cang bảo vệ cho những bông hoa. Thế tục cũng có đem tro cốt rải ra sông biển, sau khi con người chết đi không xây mộ, hai mùa xuân và thu cúng tế tổ tiên cũng có thể miễn đi, như vậy có phù hợp luân thường không?

Đáp: Không phù hợp! Sau khi chết đi, rải tro cốt xuống biển, rải vào trong núi thì có thể, cúng tế không thể không có, không có cúng tế thì sai rồi. Tông chỉ cúng tế tổ tiên, trong kinh sách nói rất rõ ràng, “phong tục dân tình sẽ quay về thiện lương”, đây là báo ân. Tổ tiên có sự giác ngộ này, phải rải tro cốt xuống biển đó là thế nào? Biết được sau này con cháu bất hiếu, bản thân mình tránh được phiền phức, đây là cách làm thông minh. Nhưng làm con cháu không được không tưởng nhớ tổ tiên, nếu không tưởng nhớ tổ tiên thì tương lai con cháu của bạn bất hiếu. Tại sao vậy? Con trẻ nhìn người lớn, bạn hiếu thuận cha mẹ, chúng sẽ hiếu thuận bạn; bạn

không hiểu thuận cha mẹ, chúng không hiểu thuận bạn, đây là nhân quả. Cho nên chúng tôi xây “Từ đường tưởng nhớ tổ tiên muôn họ” ở nơi này, tại sao xây cái này? Tưởng nhớ tổ tiên, chúng ta đều còn hoài niệm tổ tiên đã khuất, niệm niệm không quên, cha mẹ trước mắt làm gì có đạo lý không hiểu thuận! Cho nên, truyền thống 5.000 năm của Trung Quốc, văn minh 5.000 năm không bị đào thải. Bốn nền văn minh cổ đại lớn trên thế giới, ba nền văn minh khác đều không còn, hiện tại chỉ còn lại một mình Trung Quốc.

Tôi nghe nói vào những năm 70, đó là trước khi xảy ra chiến tranh thế giới thứ hai, cũng tức là những năm đầu thế kỷ trước, người châu Âu có người nghiên cứu, tại sao Trung Quốc vẫn còn tồn tại. Kết luận mà họ nghiên cứu đích thực cũng rất có đạo lý, họ nói có thể là người Trung Quốc coi trọng giáo dục gia đình. Kết luận này hay! Thật vậy, không sai chút nào, người Trung Quốc hiểu được giáo dục gia đình, cho nên mấy ngàn năm bất diệt, rất có đạo lý. Trước đây tôi giảng kinh cũng thường nói, bản thân tôi sâu sắc thể hội được, dân tộc Trung Quốc tồn tại là có ba nhân tố, thứ nhất là tế tổ, đây chính là điều mà họ nói chúng ta coi trọng giáo dục gia đình, đây là nhân tố đầu tiên. Nhân tố thứ hai, người Trung Quốc tôn sư, vô cùng tôn kính người thầy. Cho nên mỗi thành phố đều có Khổng miếu, bạn xem mỗi gia đình có từ đường, mỗi huyện đều có Khổng miếu, tôn trọng người thầy, nghe lời dạy bảo của thầy, đây là nhân tố thứ hai. Nhân tố thứ ba, người Trung Quốc tiếp nhận giáo dục nhân quả. Giáo dục nhân quả do ai dạy? Miếu Thành Hoàng, bạn xem trước đây mỗi thành phố đều có miếu Thành Hoàng, miếu Thành Hoàng dạy nhân quả báo ứng. Cho nên ba điều này duy trì văn hóa Trung Quốc 5.000 năm, chúng ta không thể không coi trọng. Nếu như nói từ đường không còn nữa, Khổng miếu không còn nữa, miếu Thành Hoàng không còn nữa, thiên hạ đại loạn, không thể kiểm soát được.

Chúng tôi nhìn thấy tình huống này, cho nên mới vẽ *Địa ngục biến tướng đồ*, Địa ngục biến tướng đồ là một phần quan trọng nhất trong giáo dục nhân quả của miếu Thành Hoàng. Hiện tại không còn miếu Thành Hoàng, chúng ta làm nhân quả địa ngục biến tướng đồ. Hiện tại bức tranh này in ra rồi, bức lớn là kích thước thực tế, chúng tôi in có kích thước thực tế, kích thước thực tế là cao 66cm, cao 66cm, dài 60m, đây là bức tranh cực lớn, nói về nhân quả báo ứng. Hiện tại chúng tôi tặng nó cho thư viện trường học, tặng cho thư viện công cộng, tặng cho đạo tràng của các tôn giáo. Hi vọng mỗi năm họ có thể triển lãm một hai lần, làm triển lãm 7 ngày, rất nhiều người tới xem thì sẽ thu được hiệu quả. Ở trong đạo tràng, chúng tôi hi vọng

có căn phòng riêng, căn phòng cũng cần tương đối lớn, treo bức tranh ở nơi đó quanh năm để mọi người tới xem. Hiện nay chúng tôi có đĩa, trong đĩa có giải thích, bạn vừa xem vừa nghe giải thích. Ba thứ này rất quan trọng. Cho nên, tro cốt có thể rải xuống biển, nhưng không thể không tế tổ, nếu như không còn tế tổ, vậy thì vô cùng sai lầm rồi.

Hỏi: Thứ ba nói, liên quan đến chết an lạc, là hành vi của con người để kết thúc sanh mạng, chuyện này có gì khác với tự sát và bị người ta giết? Mở rộng ra quan hệ nhân quả thì lý giải như thế nào?

Đáp: Chuyện này giống với tự sát và bị người ta giết, là một chuyện. Bạn phải biết, cả đời một người đều là mệnh, một chút chẳng do người, bạn bị bệnh thọ sự đau khổ này, đây là nghiệp báo. Báo này bạn không thể không thọ, nếu bạn không thọ, tự sát, tương lai bạn vẫn phải thọ báo này, không thoát được, đây là sai lầm tuyệt đối. Chết an lạc, tôn giáo thông thường cũng không tán thành, không thể như vậy được, bạn tự mình làm như vậy là tự sát. Tự sát, bạn xem trong Đạo giáo Trung Quốc nói, phải tìm người thế thân, họ không có người thế thân thì họ không đi đầu thai được. Người treo cổ nhất định phải tìm được người thứ hai treo cổ, thì họ mới có thể rời đi; người bị tai nạn xe qua đời ở đó, quỷ hồn của họ sẽ chờ ở nơi đó, đợi lần sau có người gặp tai nạn qua đời, họ mới có thể thoát thân được, rất phiền phức! Đây đều là không hiểu đạo lý, không hiểu chân tướng sự thật, sai lầm đã phạm phải, tuyệt đối không được. Cho nên lúc đau bệnh, nếu bạn gặp được Phật pháp, niệm Phật, niệm danh hiệu Bồ-tát, có thể giảm bớt đau khổ. Lúc này quan hệ tới đời sau của bạn, đời này đã trôi qua rồi, hi vọng đời sau có thể trôi qua càng hạnh phúc, trôi qua càng mỹ mãn. Cho nên, con người thường nói “chết lành sẽ có sanh lành”, đây là đạo lý tất nhiên, nhân tốt quả sẽ tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói trong kinh Phật nói, phạm phu nhiều đời nhiều kiếp đều luân hồi trong lục đạo, hơn nữa thời gian ở ba đường ác dài hơn thời gian ở ba đường thiện. Nhưng căn cứ theo nghiên cứu của khảo cổ học hiện nay, thời đại mà loài người đứng thẳng xuất hiện, đại khái khoảng 1,5 triệu năm trước, đây chỉ tương đương với thời gian 1500 ngày ở cõi trời hoặc dưới địa ngục. Nếu là như vậy thì nhiều đời nhiều kiếp trước chúng ta làm người ở đâu? Liệu có ở hành tinh khác không? Hoặc là nghiên cứu của khảo cổ học không chính xác?

Đáp: Nghiên cứu khảo cổ học đáng để hoài nghi, con người đích thực luân hồi nhiều kiếp trong lục đạo, thời gian quá dài rồi. Nhưng trong lục đạo, phạm vi lục đạo

quá rộng lớn, bạn nói tới thế giới Ta-bà mà trong kinh của chúng ta thường nói tới, thế giới Ta-bà là một đại thiên thế giới, đại thiên thế giới rộng lớn thế nào? Lục đạo trong đại thiên thế giới chính là môi trường sống của chúng ta. Trước đây, chúng ta đều cho rằng là dải ngân hà mà trong thiên văn học hiện nay phát hiện ra, chúng ta cho rằng dải ngân hà chính là đại thiên thế giới mà trong kinh Phật nói tới. Chỉ dải ngân hà này thì đã quá lớn rồi, bạn nói xem có bao nhiêu hành tinh, trong đó đều là môi trường sống của chúng ta. Nhà khảo cổ học cần phải tới mỗi hành tinh để đào mới được, bạn mới có thể hiểu được chân tướng sự thật, chỉ trên trái đất thì không được. Bạn xem người nước ngoài hiện nay, trước đây lúc tôi ở Mỹ, đọc tin tức trên tạp chí, họ dùng thôi miên, nước Mỹ, người nước ngoài rất thích dùng thôi miên, để con người quay lại quá khứ. Phát hiện ra thế nào? Con người trước đây có người là cõi súc sanh tới, có người là hổ tới, có người là gấu tới, có người là rắn tới, có người từ cõi súc sanh tới. Còn có số ít người từ hành tinh khác tới, đời trước của họ không ở hành tinh này, ngôn ngữ, âm thanh khi nói chuyện không giống với chúng ta, quay ngược lại trước đây, tin tức này rất nhiều.

Lúc đó tôi còn thu thập một số tài liệu, đại khái vẫn còn ở Mỹ, không mang qua đây. Người nước ngoài họ cũng tin những thứ này, thực sự có đời trước, có đời này đương nhiên sẽ có đời sau, cho nên chúng ta tin rằng con người có chết không? Không có, chỉ là đổi thân thể mà thôi. Đổi thân thể không theo ý của bạn, [mà là theo] nghiệp lực, nghiệp lực đang chi phối bạn. Nếu nghiệp của chúng ta thiện, thân thể chúng ta đổi càng ngày càng tốt, môi trường sống của chúng ta cũng càng ngày càng tốt; nếu tâm hạnh của chúng ta đều bất thiện, chúng ta đổi sẽ càng ngày càng kém. Luân hồi trong lục đạo chính là đổi thân thể, đổi môi trường sống, bạn hiểu được đạo lý này, biết được chân tướng sự thật này, vậy thì bạn sẽ không coi trọng những thứ trước mắt nữa, chúng ta phải coi trọng tương lai. Chuyện này rất quan trọng, phải hiểu rõ ràng, phải hiểu thấu triệt.

Nếu chúng ta xem nhiều rồi, tìm hiểu nhiều rồi, ngẫm nghĩ thì bạn mới hiểu được, thế giới Tây Phương Cực Lạc là thù thắng không gì bằng. Chư Phật Như Lai đều khuyên chúng ta, trong kinh Di-đà, bạn xem chư Phật sáu phương khuyên chúng ta vãng sanh, Thích-ca Mâu-ni Phật tận tình khuyên nhủ chúng ta, thù thắng không gì bằng, không có nơi nào có thể so sánh với thế giới Cực Lạc. Cõi nước chư Phật là tốt đẹp, không hề khác với thế giới Cực Lạc, nhưng điều kiện rất cao, nhất định phải đoạn phiền não mới có thể vãng sanh; bạn không đoạn phiền não tập khí thì bạn

không thể đi được. Ở thế gian này của chúng ta, không đoạn kiến tư phiền não thì bạn không thể chứng đắc A-la-hán, tức là bạn không ra khỏi lục đạo được, A-la-hán là vượt ra khỏi lục đạo. Bên ngoài lục đạo là tứ thánh pháp giới: Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát, Phật, có bốn loại pháp giới này. Cho nên bạn muốn đoạn kiến tư thì rất khó, sau đó đoạn trần sa, trần sa đoạn rồi, phá một phẩm vô minh thì ra khỏi mười pháp giới. Lúc đó bạn nhìn thấy thế giới Cực Lạc, nhìn thấy thế giới Hoa Tạng, cõi nước chư Phật, đây mới được coi là quay về quê nhà, vĩnh viễn không còn thọ tai nạn nữa. Nhưng chuyện này khó, thế giới Tây Phương Cực Lạc dễ dàng. Phía trước từng nói với các bạn, chỉ cần câu Phật hiệu này niệm đến cùng, có thể không chế được vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của bạn thì bạn có thể vãng sanh, hơn nữa đời này có thể thành tựu, đây là điều chúng ta nhất định phải ghi nhớ.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, gần đây thường xảy ra lũ lụt, một số cư sĩ ở Thiên Tân muốn bỏ kinh Phật Thuyết Đại Thừa Vô Lượng Thọ Trang Nghiêm Thanh Tịnh Bình Đẳng Giác vào trong túi nilon gói kỹ rồi thả xuống đáy biển, cúng dường long vương Bột Hải, muốn dùng phương pháp này để giảm bớt lũ lụt thì có như pháp không? Mong pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Tâm rất tốt, nhưng không như pháp. Bởi vì lũ lụt, thành thực mà nói không liên quan tới long vương, do đó bạn thả Đại tạng kinh xuống, long vương cũng không làm sao được, ông ấy cũng không có cách nào. Trong kinh Lăng Nghiêm đức Phật giảng rất rõ ràng cho chúng ta, tai nạn từ đâu mà sanh ra? “Hết thủy pháp từ tâm tưởng sanh”. Lũ lụt là do tâm tham, bạn xem khi con người tham, món ăn ngon, khi tham thì sẽ chảy nước miếng, cho nên tham sẽ chiêu cảm lũ lụt. Lửa, nạn lửa là do sân giận, con người một khi tức giận thì bạn xem mặt sẽ đỏ cả lên, cho nên sân giận sẽ chiêu cảm nạn lửa. Ngu si chiêu cảm nạn gió; bất bình, cống cao ngã mạn, tâm bất bình chiêu cảm động đất. Con người hiện nay không tin, những tai họa tự nhiên này đều là nghiệp lực của chúng sanh chiêu cảm, chúng ta hi vọng không có lũ lụt thì mọi người không được có tâm tham thì lũ lụt không còn. Không phải long vương quản chuyện này, bản thân long vương cũng không làm chủ được, nhất định phải hiểu đạo lý này, lời Phật dạy là có đạo lý.

Phàm là tâm bất bình đều có liên quan đến động đất. Cho nên, tôi tới San Francisco nước Mỹ, nhìn thấy thành phố này, tôi vừa nhìn, cư dân nơi này tâm bất bình. Họ nói thầy làm sao biết được? Đất không bằng phẳng, trong thành phố San Francisco cao cao thấp thấp, lên lên xuống xuống, nơi đó không dễ sống. Cho nên

chúng ta chọn nơi để sinh sống, nhất định phải chọn nơi rất bằng phẳng, người Trung Quốc coi trọng phong thủy, họ sẽ nghĩ tới điều này, người nước ngoài họ không hiểu những điều này. Người nước ngoài họ dựa vào địa hình cao thấp để xây nhà, người Trung Quốc nhất định phải san bằng đất rồi mới xây nhà, không giống nhau. Bạn xem người Trung Quốc xây nhà đều là bằng phẳng vuông vức, người ở trong đó rất thoải mái; căn nhà người nước ngoài rất nhiều góc, ở trong đó nghĩ ngợi lung tung. Tôi từng hỏi họ, tôi thấy căn nhà đó rất kỳ lạ, rất nhiều góc, tôi nói các bạn ở trong đó có phải là hay nghĩ ngợi lung tung không? Họ nói pháp sư, sao thầy biết hay vậy? Tôi nói tôi thấy căn nhà đó thật kỳ lạ, nghĩ ngợi lung tung. Thật đó, không sai chút nào, đây đều là hoàn cảnh ảnh hưởng lòng người, lòng người ảnh hưởng hoàn cảnh, đôi bên đều bị ảnh hưởng, chúng ta phải hiểu đạo lý này.

Chúng ta đều tu đoạn tham sân si mạn thì bốn loại tai họa này không còn nữa, bạn đoạn tham, lũ lụt không còn nữa; đoạn sân si, nạn lửa không còn nữa; đoạn ngu si, nạn gió không còn nữa; đoạn ngạo mạn, động đất không còn nữa. Cho nên nhất định phải tin tưởng “cảnh chuyên theo tâm, hết thầy pháp từ tâm tướng sanh”, [lời Phật dạy] đây là tuyệt đối chính xác, không có sai lầm. Bình thường bản thân chúng ta tu, ở trong tai nạn chúng ta sẽ không gặp nguy hiểm, gọi là có kinh sợ nhưng không nguy hiểm. Bản thân chúng ta không có tham sân si mạn, cho dù có gặp phải cũng có thể bình an vượt qua, cho nên điều này quan trọng hơn bất cứ thứ gì. Đặc biệt là hiện nay tai nạn rất nhiều, đoạn tham sân si, tu giới định tuệ, như vậy mới là phương pháp tiêu tai giải nạn thực sự, phương pháp đúng đắn, không cần phải né tránh, tránh không được, bạn có nghiệp chướng này thì tránh không được, cố gắng tu, đây mới thực sự là hóa giải tai nạn.

Tốt rồi, thời gian của chúng ta vừa hết, đến chỗ này là viên mãn.